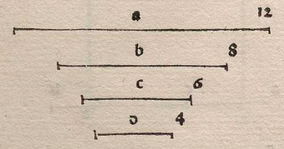

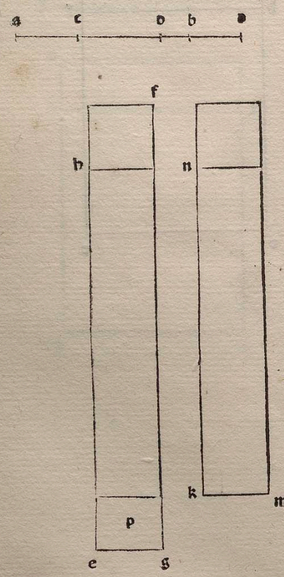

Si linea de linea demaꝫ fuerintqꝫ ambe potentialiter icō/
mensurabiles supficiemqꝫ rōnalē cōtinentes quadrataqꝫ
earum ambo pariter accepta mediale: linea reliqua erit ir
ratiōalis diceturqꝫ iūcta cū rōnali cōponēs totū mediale

¶ Et hoc quoqꝫ nescire nō pōt qui ꝓpoza nouerit nisi a memoria ex/
ciderint: qm̄ positis lineis. a. b. ⁊. b. c. de qualibet ꝑpoñ que ⁊ p. 28. reperiunt li/
neā potētē in rōnale ⁊ mediale cōponunt: sit. a. c. reliqua irrōnalis ipsa dicitur que
iuncta cū rōnali cōponit totū mediale. ℙroꝑositio. 73.

Si linea a linea detrahaꝫ fuerintqꝫ ambe potentialiter in/
cōmensurabiles supficiēqꝫ medialē continentes quadrata
qꝫ eaꝝ ambo piter accepta mediale duplo superficiei alte
rius in alteram incōmensurabile: reliqua linea erit irra/
tionalis diceturqꝫ iuncta cū mediali faciēs totū mediale:

¶ Sint etiā hic. a. b. ⁊. b. c. quales ꝓponitur que p. 29. regiunt ⁊ ipsi sunt que com
ponunt lineā potentē in duo medialia eritqꝫ. a. c. reliqua irrōnalis dicta que iun/
cta cū mediali ꝓponit totū mediale qō vt facile p̄missa duplici argumentatione
concludas ꝓcessū. 70. moneo diligenter attendas: ē aūt p̄mittēdū hic aīs neces/
sariū ad demōstrationes sequētiū qō ē ꝓpositū.

¶ Si fuerint quatuoꝛ quantitates differētia p̄me quaꝝ ad scōam sit
sicut tertie ad quartam: erit permutatim differentia p̄me ad tertiam
sicut secunde ad quartā. ¶ Intellizendū est hoc de quantitatibus codē modo
rdatis vt cū prima maioꝛ fuerit secunda sic quoqꝫ tertia maioꝛ quarta cū vero mi/
noꝛ ⁊ minoꝛ. Exẽpli grā sit dria. a. ad. b. sicut. c. ad. d. dico q̄ erit. a. ad. c. sic. b. ad
d. ē eni ꝑ hāc cōm aī ꝓceptionē dria extremoꝝ cōpositā ex differentijs ipsoꝝ ad
media dria. a. ad. c. ꝓpositā ē ex ea que ē. a. ad. b. ⁊ ea que est. b. ad. c. at ea q̄e est
b. ad. d. ꝑ eandē ꝓceptionē ꝓponit ex ea que ē. b. ad. c. ⁊ ea que ē. c. ad. d. ⁊ quia ex
ypothesi ē dria. a. ad. b. sicut. c. ad. d. cā vero que est. b. ad. c. est cōis sequit ꝑ cōm
sciam vt sit. a. ad. c. sicut. b. ad. d. qō ē ꝓpositū. ℙroꝑositio .74.

Nulla linea nisi vna tantū reliduo coniungi potest vt sint
ambe sub termino earum que erunt ante separationem

¶ Sit linea. a. c. residuꝫ que fuerit reliqua absciſa. b. c. ex. a. b. erunt
qꝫ. a. b. ⁊. b. c. rōnales tm̄ potentia cōicantes ex. 68. dico q̄ ipsa. a. c.
nulli alij lince q̄ꝫ. b. c poterit ꝓponi sub hac diffinitione neqꝫ maiori
b. c. neqꝫ minori. b. c. Si aūt pōt componaꝫ cuꝫ. c. d. indr̄ē maiori aut minori q̄ꝫ
c. d. eruntqꝫ ob hoc ambe linee. a. d. ⁊. d. c. rōnalis in potentia tm̄ cōicātes: q: ergo
ex. 7. scōi q̄drata ambaꝝ lineaꝝ. a. b. ⁊. b. c. piter accepta excedūt duplū supficiei
vni⁹ eaꝝ i alterā i q̄drato. a. c. silr quoqꝫ q̄drata duaꝝ lineaꝝ. a. d. ⁊. d. c. piter acce
pta excedūt duplū supficiei vni⁹ ipaꝝ i alterā i q̄drato ciusdē. a. c. sequit ex p̄missa
ātecedēte vt dria duoꝝ q̄dratoꝝ duaꝝ lineaꝝ. a. b. ⁊. b. c. piter accepta ad duo qua
drata duaꝝ lineaꝝ a. d. ⁊. d. c. piter accepta sit sicut dria dupli superficiei. a. b. i. b.
c. ad duplū supficiei. a. d. in. d. c. cum aūt sint duo quadrata vtriusqꝫ sectionis pa/
riter accepta rōnale ex ypothesi: duplū vero supficiei vnius in alterā portionū vtri/
usqꝫ sectionis mediale per ypothe. ⁊. 19. erit vna ⁊ eadē dria duaꝝ superficieꝝ rōna
liū ⁊ duaꝝ medialiū: hoc aūt ē impossibile: rōales eni superficies nō differant nisi
in rōnali superficie: vt ꝑz per diffinitionē rōnalis superficiei ⁊ per. 9 medialis aūt

nō differt a mediali nisi i rōnali superficie per. 22. Hoc aūt fit manifestius in figu/
ra sic. Sit eni supficies. e. f. adiuncta ad lineā. e. g. equalis ambob⁹ quadratis duaꝝ
lineaꝝ. a. b. ⁊. b. c. pariter acceptis. At. g. h. sit equalis duplo superficiei vni⁹ in al/
terā critqꝫ. f. h. equalis quadrato linee. a. c. ex. 7. scōi: silr quoqꝫ sit. k. l. adiuncta ad
lineā. k. m. equalis duobus quadratis duaꝝ lineaꝝ. a. d. ⁊. d. c. piter acceptis ⁊. m.
n. sit equalis duplo supficiei vnius in alterā: eritqꝫ ex. 7. scōi. n. l. equalis quadrato
linee. a. c. ideoqꝫ etiam equalis. b. f. est vtraqꝫ differentia. e. f. ad. g. h. sicut. k. l. ad
m. n. quare p aīs p̄missū erit pmutatim differēria. e. f. ad. k. l. ⁊ ipsa sit. p sicut. g
h. ad. m. n. ⁊ qꝫ vtraqꝫ duaꝝ lineaꝝ. e. f. ⁊. k. l. est rōnalis vtraqꝫ vero duaꝝ lineaꝝ
g. h. ⁊. m. n. medialis: sequit impossibile videlicet superficiem ꝑ. esse rationalem ⁊
irrationalem.

ℙroꝑositio .75.

Nulla linea nisi vna tm̄ reliduo mediali p̄imo cōiungi pōt
vt sint ambo sub termino eaꝝ que erāt ante separationem

¶ Hec quoqꝫ ꝓbabit̄ simili mō. Sint eni i vtraqꝫ sectione ambo qua
drata pariter accepta mediale: duplū vero supficiei vnius in alteram
rōnale ⁊ qꝫ vt p̄ius eadē ē differentia quadratoꝝ vnius sectionis ad
quadrata alterius que ē dupli superficiei vnius ad duplū supficiei alterius erit vna
⁊ eadem superficies differentia duarum medialiū ⁊ duarum rationalium quod est
impossibile.

ℙroꝑositio .76.

Nulla linea residuo mediali secūdo comūgibilis est ut sub
termino eaꝝ fiant nisi tm̄ que ab ea ante separata erat.
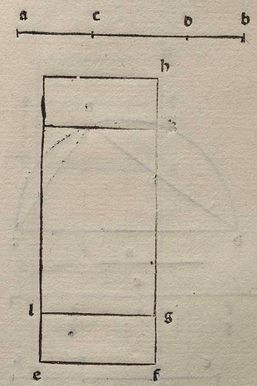
¶ Sit eni. a. c. residuū mediale scōm que fuit residua absciſa. b. c. ex. a.
b. eruntqꝫ ex. 70. due linee. a. b. ⁊. b. c. mediales potentia tm̄ cōicātes
mediale cōtinentes dico q̄ ipsa. a. c. nulli linec alij q̄ꝫ. c. b. sub hac dif
finitione coniungi pōt. Sin autem coniungatur linee. c. d. sitqꝫ linea. c. f. ratiōna/
lis in longitudine ad quā cōiungatur supficies. e. b. equalis quadratis duaꝝ linea/
rum. a. b. ⁊. b. c. pariter acceptis ⁊. c. k. eq̄lis quadratis lineaꝝ. a. d. ⁊. d. c. pariter
acceptis a qua abscindatur. e. g. equalis quadrato linee. a. c. eritqꝫ per. 7. scōi super
ficies. l. b. equalis duplo superficiei. a. b. i. b. c. ⁊. l. k. per eandē sit equalis duplo su
perficiei. a. d. in. d. c. qꝫ ergo quadrata ambaꝝ partiū p̄me sectionis sunt media
le ⁊ duplum etiā superficiei mediale incōmensurabile duobus quadratis piter acce
ptis: que nescire diligens geometra nō poterit qui positiones diligenter seruauerit
erit superficies. e. b. medialis cū ipsa sit equalis duobus quadratis piter acceptis ⁊
superficies. l. b. medialis cū ipsa sit equalis duplo supficiei vnius i alterā: per. 20.
igitur ē vtraqꝫ duaꝝ lineaꝝ. f. b. ⁊. g. b. rōnalis in potentia tm̄. ⁊ qꝫ vna est incom
mensurabilis alij: eo q̄ supficies. e. b. est incōmensurabilis supficiei. b. l. sicut duo
quadrata duplo superficiei: erit ex. 68. linea. f. g. reliduū quare linea. f. g. que est re/
siduum componitur linee. g. b. vt sint ambe sub termino earum que erant ante se/
parationem. Silr quoqꝫ ꝓbabis eandem. f. g. cuꝫ linea. g. k. componi eadē con/
ditione mediantibus superficiebus. e. k. ⁊. k. l. quarum p̄ima est equalis quadra/
tis duarum linearuꝫ. a. d. ⁊. d. c. pariter acceptis: ⁊ secunda duplo superficiei vni/
us in alteram: quod est impossibile per. 74. ⁊ hic modus demonstrationis potest
esse communis. 75. ceteriſqꝫ quatuoꝛ sequentibus eam.